

Επειδή, κατά το άρθρον 967 Κ.Π.Δ. (ως ούτος ισχυεν) προ της δια του υπ`αριθ. 657/25/10-1/11/1971 Ν. Δ/τος γενομένης κωδικοποιήσεως των διατάξεων αυτού και του Εισαγωγικού Νόμου (αντίστοιχον άρθρον Κωδικ. Κωδ. Π.Δ. 906) έχοντος εν προκειμένω εφαρμογήν όσον αφορά το επιτρεπτόν των προβαλλομένων λόγων εφέσεως και το παραδεκτόν των ενδίκων μέσων, ως εκ του χρόνου της εκδόσεως της εκκαλουμένης αποφάσεως (29/8/1971) δυνάμει του αρθρου 24 παρ1 του Εισ. Νομ. του Κ.Π.Δ. και άρθρον 551 παρ 2 του αυτού Κωδ. Π. Δικ. Αι αλλοδαπαί διαιτητικάί αποφάσεις κηρύσσονται εκτελεσταί κατά την παρ 1 του αρθρου 966 εάν συντρέχουν αι προϋποθέσεις του αρθρου 964 (τα αυτά ορίζει το αντίστοιχον άρθρον 906 του Κωδικοπ. Κωδ. Πολ. Δικ. παραπέμπον εις το άρθρον 903 αυτού) κατά δε το άρθρον 966 παρ 2 του αυτού Κώδικος (αντί-στοιχον άρθρον 905 του Κώδ. Π.Δ.) το Μονομελές Πρωτοδικεϊόν κηρύσσει εκτελεστόν τον αλλοδαπόν τίτλον, εφόσον είναι ούτος εκτελεστός κατά το δίκαιον του τόπου της εκδόσεως αυτού και δεν αντίκειται εις τα χρηστά ήθη ή την δημοσίαν τάξιν. Μεταξύ δε των εκτελεστών τίτλων του αρθρου 965 του αυτού Κώδικος Πολ. Δ. (αντίστοιχον άρθρον 964 Κωδ. Κ.Π.Δ.) εν παρ 2 σημ. β` αυτού περιλαμβάνονται και αι διαιτητικάί αποφάσεις. (Τα αυτά ορίζουσι τα αντίστοιχα άρθρα 904, 905 του Κώδ. Κ.Π.Δ.). Εν προκειμένω εκ των προεκτεθέντων εν ταις υπ αριθ. ΙΙ και ΙΙΙ ηγουμέναις σκέψεσιν της παρούσης, προκύπτει ότι συντρέχουσιν αι υπό του αρθρου 964 του Κ.Π.Δ. (αντίστοιχον άρθρον 903 του Κώδ. Κ.Π.Δ.) προβλεπόμεναι προϋποθέσεις όπως κηρυχθή εκτελεστή εν Ελλάδι και περιαφθή τον εκτελεστήριον τύπον η περί ής η υπό κρίσιν αίτησις υπ αριθ. 9 από 9 Απριλίου 1968 Διαιτητική απόφασις της παρά τω Εμπορικώ Επιμελητηρίω της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας (εν Βουκουρεστίω) εδρευούσης Διαιτητικής Επιτροπής, δεδομένου ότι ετηρήθησαν υπό της εκκαλούσης (αιτούσης) και αι δια την τοιαύτην αναγνώρισιν και εκτέλεσιν της ειρημένης αλλοδαπής διαιτητικής αποφάσεως σχετικάί διατάξεις του αρθρου 4 της εν Νέα Υόρκη υπογραφείσης ως άνω μνημονευομένης Διεθνους Συμβάσεως περί αναγνώρισεως και εκτελέσεως των αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων ταύτης(της εκκαλούσης) προσκομισάσης τω Δικαστηρίω τα υπό της διατάξεως του αρθρου 4 της άνω Διεθνούς συμβάσεως δια την τοιαύτην αναγνώρισιν και εκτέλεσιν της άνω αλλοδαπής Διαιτητικής αποφάσεως οριζόμενα έγγραφα, ως εν τω άρθρω τούτω ορίζεται και έδει η υπό κρίσιν αίτησις να εγένετο δεκτή ως νόμιμος και βάσιμος, έσφαλεν όθεν η εκκαλουμένη απορρίψασα την υπό κρίσιν αίτησιν της εκκαλούσης περί κηρύξεως εκτελεστής εν Ελλάδι της ως άνω μνημονευομένης αλλοδαπής διαιτητικής αποφάσεως επί τη εσφαλμένη αιτιολογία ότι δεν απεδείχθη υπό της εκκαλούσης ότι κοινοποιήθη η εν λόγω αλλοδαπή Διαιτητική απόφασις εν μεταφράσει εις την Ελληνικήν εις την εφεσίβλητον (καθ` ής), ίνα ενδεχομένω ασκήση αύτη ενώπιον της αυτής ως άνω Διαιτητικής Επιτροπής τα υπό του Κώδ. της Πολιτ. Δ. της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας, προβλεπόμενα έκτακτα ένδικα μέσα της αμφισβητήσεως και αναθεωρήσεως ή και να παραιτηθή αυτών και ως εκ τούτου, ήτο αδύνατον εις αυτήν (την

εφεσίβλητον - καθ' ής) να ποιήσεται χρήσιν των ως άνω είρηται μέσων υπερασπίσεώς της και ούτω ή ως άνω απόφασις δεν κατέστη δι' αυτήν δεσμευτική (άρθρον 5 παρ 1 περ. β' της εν Νέα Υόρκη υπογραφείσης την 10 Ιουνίου 1958 Διεθνούς Συμβάσεως "περί αναγνωρίσεως και εκτελέσεως των αλλοδαπών Διαιτητικών αποφάσεων". Παριδούσα το γεγονός ότι δια της εν τω ως άνω μνημονευομένου ιδιωτικώ συμβολαίω πωλήσεως ελαιών (υπ αριθ. 1394/2/1 1/1966) αποδεκτής εκατέρωθεν παρά των συμβαλλομένων μερών γενομένης διαιτητικής, απεδέξαντο αμφότερα τα συμβαλλόμενα μέρη εκ προοιμίου ότι η απόφασις της ειρημένης διαιτητικής Επιτροπής η εκδιδόμενη εις διαφοράς πηγαζούσας εκ του άνω πωλητηρίου συμβολαίου, οία είναι και η εν λόγω υπ αριθ. 9 από 9 Απριλίου 1968 τοιαύτη, ής την εκτέλεσιν αιτείται η εκκαλούσα, θα είναι τελική (οριστική) μη υποκειμένη εις ουδέν ένδικον μέσον τακτικόν ή έκτακτον και δεσμευτική (υποχρεωτική) δι' αμφότερα τα μέρη και εκτλεστή. Παραιτηθέντων ούτω σιωπηρώς αμφοτέρων των συμβαλλομένων μερών κατά την σαφή έννοιαν της εν λόγω Διαιτητικής ρήτρας του δικαιώματος της ασκήσεως οιουδήποτε ενδίκου μέσου τακτικού ή εκτάκτου κατά της εν λόγω αποφάσεως της ως άνω είρηται Διαιτητικής Επιτροπής και συνεπώς δια την εφεσίβλητον (καθ' ής) δεν υφίσταται θέμα ασκήσεως τακτικού ή εκτάκτου ενδίκου μέσου (αναθεωρήσεως/αμφισβητήσεως) κατά της εν λόγω Διαιτητικής αποφάσεως και συνακολούθως ουδέ και τοιούτον στερήσεως της υπερασπίσεώς της εκ της μη παροχής εις αυτήν της δυνατότητος να ασκήση τούτο λόγω μη κοινοποιήσεως εις αυτήν της εν λόγω Διαιτητικής αποφάσεως, εφ' όσον τοιούτον δικαίωμα δεν έχει ούτε βάσει της αποδεκτής γενομένης ως άνω είρηται διαιτητικής ρήτρας και δέον κατά τούτο όπως εξαφανισθή η εκκαλουμένη γενομένης δεκτής της υπό κρίσιν εφέσεως της εκκαλούσης ως νόμου και ουσία βασίμου.

Επειδή εκ των επικαλουμένων και εν επισήμω μετάφράσει προσαγομένων εγγραφων και λοιπών τοιούτων προέκυψαν τα ακόλουθα 1) Η εν Βουκουρεστίω της Ρουμανίας εδρεύουσα Κρατική Επιχείρησις Εξωτερικού Εμπορίου υπό τον τίτλον "ΠΡΟΝΤΕΕΠΟΡΤ" ήν κατά τους Ρουμανικούς Νόμους και τους ισχύοντας Κανονισμούς διεδέχθη η εκκαλούσα Κρατική Επιχείρησις εξωτερικού εμπορίου υπό τον τίτλον "ΚΟΝΣΕΡΒΕΕΠΟΡΤ" "CONSERVEX- PORT" συνήψεν εν Αθήναις μετά της εφεσιβλήτου (καθ' ής) την 2αν Νοεμβρίου 1965 σύμβασιν αγοραπωλησίας 750 τόννων ελαιών υπογραφέντος εν Αθήναις υπό των νομίμων εκπροσώπων των του ταυτοχρόνου υπ αριθ. 13964/2.11.1965 ιδιωτικώ συμβολαίου και υπό τους λοιπούς εν τω συμβολαίω τούτω αναγραφομένους ειδικωτέρους ορους. Δια δε του ακροτελευταίου ορου του εν λόγω συμβολαίου ρητώσ συνεφωνήθη μεταξύ των συμβαλλομένων μερών ότι "οιαδήποτε διαφορά πηγάζουσα εκ της εκτελέσεως του συμβολαίου τούτου θέλει λυθή φιλικώς. Εν αντιθέτω περιπτώσει θέλει υποβληθή εις την Διαιτητικήν Επιτροπήν του Εμπορικού Επιμελητηρίου της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας, της οποίας η απόφασις θα είναι τελική και υποχρεωτική δι' αμφοτέρους τους συμβαλλομένους. Δια την επίλυσιν των διαφορών εφαρμοστέον τυγχάνει το Δίκαιον του Αγοραστού". Η συμβατική ως άνω υπαγωγή εκδικάσεως των εν τω άνω συμβολαίω κατά την εκτέλεσιν της συμβάσεως προκυπτουσών διαφορών εις την Νομοθεσίαν του τόπου

της εκτελέσεως της συμβάσεως (Ρουμανικού Κράτους) και η διεξαγωγή της διαιτησίας εις την αλλοδαπήν είναι εγκυρος και ισχυρά, διότι προκειμένου περί διαδικασίας επί ιδιωτικών διαφορών οθενδήποτε προερχομένων ουδείς νόμος απαγορεύει την συμφωνίαν ρητήν ή σιωπηράν, των εν Ελλάδι ή αλλαχού συμβαλλομένων όπως πάσα προκύπτουσα διαφορά επιλύεται υπό του Δικαστηρίου ετέρας Πολιτείας, αι δε σχετικά διατάξεις του άρθρου 3 παρ 1 του Κ.Π.Δ. και του άρθρου 126 του Εισαγ. Ν. Α.Κ. μη έχουσαι τον χαρακτήρα δημοσίας τάξεως δεν καθιστούν ακυρο την τοιαύτην περί μεταβολής της δικαστικής αρμοδιότητος σύμβασιν, ουδ' υφίσταται διάταξις νόμου απαγορεύουσα την συμφωνίαν δι' ής ημεδαπός αναθέτει την λύσιν της μεταξύ αυτού και τρίτου ιδιωτικής διαφοράς εις διαιτησίαν διεξαχθησομένην εν τη αλλοδαπή υπό αλλοδαπού διαιτητού (Οικον. - Λιβαδά παρ 44 σημ. 4,45, σημ. 7, Ευκλ. - Παπαδ. παρ 57 σημ.6, Α.Π. 98/57 ΝΟΒ. 5.558-559, Α.Π. 339/35 Ε.Ε.Ν. Γ' 373, Εφ. Αθηνών 1808/1966 ΝΟΒ 15.582). Η άποψις αύτη ενισχύεται και εκ της εχούσης εν προκειμένω εφαρμογήν εν Νεαν Υόρκην των Ηνωμένων Πολιτειών υπογραφείσης την 10ην Ιουνίου 1958 Διεθνούς Συμβάσεως "περί Αναγνώρισεως και εκτελέσεως των αλλοδαπών Διαιτητικών αποφάσεων" εις ήν προσεχώρησαν η Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Ρουμανίας και η Ελλάς, ήτις και εκύρωσε ταύτην δια του Ν.Δ/τος 4220/1961 ως και εκ της υπό του Α.Κ. αναγνωριζομένης αρχής της ελευθερίας της βουλήσεως και του άρθρου 25 του ιδίου Κώδικος κατά το οποίον οι ενοχαί εκ συμβάσεων διέπονται υπό του δικαίου εις ό τα μέρη υπεβλήθησαν και εν ελλείψει τοιαύτης συμφωνίας εφαρμόζεται το εξ όλων των ειδικών συνθηκών αρμόζον εις την σύμβασιν δίκαιον (Σχρετ. Α.π. 25/5, ΝΟΒ 7.542-543). Ωσαύτως δε εγκυρος και ισχυρά είναι η ανωτέρω Διαιτητική ρήτρα καθ' όσον αύτη αναφέρεται εις την εκδοθησομένην υπό της Διαιτησίας απόφασιν επί της διαφοράς καθ' ήν αύτη θα είναι τελική και υποχρεωτική δι' αμφοτέρα τα συμβαλλόμενα μέρη, έχουσα την έννοιαν ότι τα συμβαλλόμενα μέρη παραιτούνται από τούδε και εκ προοιμίου από παντός τυχόν παρεχομένου κατά της αποφάσεως ταύτης υπό της Ρουμανικής Νομοθεσίας ενδίκου μέσου, αναλαμβάνοντα εκ των προτέρων την υποχρέωσιν όπως συμμορφώσιν προς ταύτην. 2) Ότι αναφυσειών μεταξύ των ως άνω συμβαλλομένων μερών κατά την εκτέλεσιν της, δια του άνω αγοραπωλητηρίου συμβολαίου συναφθείσης συμβάσεως αγοραπωλησίας 750 τόννων ελαιών διαφορών, αναγομένων εις τον χρόνον παραδόσεως αυτών την ποσότητα και την ποιότητα αυτών και μη επιλυθεισών των διαφορών τούτων φιλικώς, ήχθη σαν αύται προς κρίσιν και επίλυσιν ενώπιον της διά της ως άνω είρηται συμβατικής διαιτητικής ρήτρας, ορισθείσης και παρά τω εν Βουκουρεστίω Εμπορικώ Επιμελητηρίω της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας εδρευούσης Διαιτητικής Επιτροπής, παρ' ής μετά διεξαχθείσαν Διαιτητικήν Διαδικασίαν, εξεδόθη η υπ αριθ. 9 από 9 Απριλίου 1968 απόφασις αυτής, ής αιτείται την εκτέλεσιν εν Ελλάδι, η εκκαλούσα δια της υπό κρίσιν αιτήσεώς της, δι' ής υπεχρεώθη η εφεσίβλητος (καθ' ής) όπως πληρώση εις την εκκαλούσαν ως διάδοχον της αρχήθεν συμβληθείσης Κρατικής Επιχειρήσεως εξωτερικού εμπορίου υπό τον τίτλον "ΠΡΟΝΤΕΞΠΟΡΤ" υπεισελθούσαν εις τα δικαιώματα και υποχρεώσεις αυτής το ποσόν των 22.418,45 Δολλαρίων Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, εντόκως νομίμως προς 6%, ετησίως από 12ης Ιουλίου 1967 και μέχρις αποπληρωμής λόγω ποινικής ρήτρας κλπ. διά

διαπιστωθείσαν αντισυμβατική συμπεριφοράν ταύτης (εφεσιβλήτου καθ' ής) κατά την εκτέλεσιν της διά του άνω ιδιωτικού συμβολαίου (υπ' αριθ. 13964/2/11/1965) συναφθείσης συμβάσεως πωλήσεως και βάσει των εν τω συμβολαίω τούτω αναφερομένων και συμφωνηθέντων ειδικών, όρων, ως και το ποσόν των 1315 lei (Λει) δι' έξοδα Διαιτησίας, εις ήν εκουσίως υπεβλήθησαν αμφοτέρα τα συμβαλλόμενα μέρη δια της ως άνω συμφωνηθείσης και αποδεκτής εκατέρωθεν γενομένης διαιτητικής ρήτηρας. Το ως άνω είρηται υπ' αριθ. 13964/2/11/1965 ιδιωτικόν συμβόλαιον αγοραπωλησίας και η ως άνω μνημονευομένη υπ' αριθ. 9 από 9 Απριλίου 1968 απόφασις της άνω είρηται Διαιτητικής Επιτροπής προσήχθησαν κατά την πρωτόδικον δίκην καθ' ήν εξεδόθη η εκκαλουμένη και προσάγονται και αύθις υπό της εκκαλούσης κατά την παρούσαν έκκλητον δίκην εν επισήμω μεταφράσει και του μεν συμβολαίου εκ της Γαλλικής εις ήν ήτο συντεταγμένον εις την Ελληνικήν της δε ως άνω είρηται διαιτητικής αποφάσεως εκ της Γερμανικής εις την Ελληνικήν της μεταφράσεως της αποφάσεως θεωρημένης δια την ακρίβειάν της, παρά του Υπουργείου των Εξωτερικών Ελλάδος, του δε συμβολαίου μεταφρασθέντος παρά του εν Αθήναις δικηγόρου Ν.Κ., της μεταφράσεως τούτου συνοδευομένης υπό του μεταφρασθέντος εγγράφου (συμβολαίου) μετά σχετικής εν αυτώ και τη άνω μεταφράσει του βεβαιώσεως του μεταφράσαντος δικηγόρου περί της ακριβείας της μεταφράσεως ταύτης δεόντως χαρτοσημασμένης και λαμβανομένης ταύτης υποχρεωτικώς υπ' όψιν υπό του Δικαστηρίου κατ' άρθρον 53 του Ν.Δ./τος 3026/54 "περί του Κώδικος των Δικηγόρων, ως ούτος τροποποιηθείς και συμπληρωθείς μεταγενεστέρως ισχύει νυν, πληρούντων ούτω των εγγράφων τούτων τας δια την αυθεντικότητα αυτών απαιτούμενας προϋποθέσεις". Περαιτέρω δε εκ του επίσης κατά την πρωτόδικον δίκην προσαχθέντος και επικληθέντος υπό της εκκαλούσης (αιτούσης) και αύθις κατά την παρούσα έκκλητον δίκη προσαγομένου και επικαλουμένου υπ' αυτής υπ' αριθ. 111030/τηλετ. αριθ. 374/Φακελ. 454/1967 από 11 Οκτωθρίου 1969 πιστοποιητικού της ως άνω ρηθείσης διαιτητικής Επιτροπής μεταφρασμένου και τούτου νομίμως εκ της Ρουμανικής εις την Ελληνικήν και δεόντως επιθεωρημένου δια την ακρίβειαν της μεταφράσεώς του, παρά του Υπουργείου των Εξωτερικών της Ελλάδος και πληρούντος τας δια την αυθεντικότητα αυτού απαιτούμενας προϋποθέσεις, προκύπτει α) ότι η ως άνω μνημονευομένη υπ' αριθ. 9/ της 9ης Απριλίου 1968 Διαιτητική απόφασις αυτής, ής αιτείται την εκτελεστότητα η εν Ελλάδι εκκαλούσα είναι οριστική και εκτελεστή (εν Ρουμανία) και δεν υπόκειται εις τακτικόν ένδικον μέσον κατά τας διατάξεις του Ρουμανικού Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας συμπληρούντος τον κανονισμόν της Διαιτητικής Επιτροπής και ότι τα έκτακτα ένδικα μέσα (αμφισβήτησις - αναθεώρησις) ασκούνται ενώπιον εκείνης της δικαιοδοσίας ήτις απεφάνθη επί της ουσίας της διαφοράς, β) ότι η εφεσίβλητος (καθ' ής) ουδέν έκτακτον ένδικον μέσον ήσκησε κατά της εν λόγω διαιτητικής αποφάσεως και συνεπώς δεν εκκρεμεί διαδικασία αμφισβητήσεως του κύρους αυτής και γ) ότι η καθ' ής εφεσίβλητος ηττηθείσα διάδικος εν τη διαδικασία ταύτη δεν εστερηθη του δικαιώματος της ακροάσεως και υπερασπίσεώς της, ως κλητευθείσα νομίμως και διορίσασα διαιτητήν τον Ι.Φ. και ως παραστάσα κατά την διεξαχθείσαν διαιτητικήν διαδικασίαν δια του υπ' αυτής ελευθέρως διορισθέντος δικηγόρου και λαθούσα γνώσιν των υπό της

εκκαλούσης (αιτούσης) προσαχθέντων εγγράφων και προβληθέντων ισχυρισμών της, προέβαλε προς απόκρουσιν τούτων τους ιδίους αυτής ισχυρισμούς προφορικός και εγγράφως, τουθ' όπερ άλλως τε προκύπτει και εξ αυτής ταύτης της άνω μνημονευομένης υπ' αριθ. 9/της 9 Απ ριλίου 1968 Διαιτητικής αποφάσεως, το περιεχόμενον της οποίας αναγόμενον εις επίλυσιν ιδιωτικής εμπορικής διαφοράς δεν αντίκειται κατά το ημεδαπόν (εγχώριον) δίκαιον ουδέ εις την Δημοσίαν τάξιν ούτε και τα χρηστά ήθη, το δε αντικείμενον τούτο της εν λόγω αποφάσεως δύναται και κατά εγχώριον δίκαιον να καταστή αντικείμενον συμφωνίας περί διαιτησίας(άρθρον 928 ΚΠολΔ). Περαιτέρω εκ των προσαχθέντων εγγράφων δεν προέκυψεν ότι εξεδόθη προηγουμένη απόφασις ημεδαπού Δικαστηρίου μεταξύ των αυτών διαδίκων επί του αυτού αντικειμένου της διαφοράς, εφ' ου απεφάνθη η εν λόγω Διαιτητική απόφασις, ούτε και ισχυρίζεται τοιούτον τι η εφεσίβλητος (καθ' ής). Η εν λόγω Διαιτητική απόφασις, αποτελεί Αλλοδαπήν διαιτητικήν απόφασιν εν τη εννοία του άρθρου 1 παρ 2 της από 10 Ιουνίου 1958 υπογραφείσης εν Νέα Υόρκη Ηνωμένων Πολιτειών υπό την Αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών Διεθνούς Συμβάσεως "περί αναγνώρισεως και εκτελέσεως των Αλλοδαπών Διαιτητικων αποφάσεων" κυρωθείσης υπό της Ελλάδος δια του Ν.Δ./τος 4220/1961 καταστάσης συμβαλλόμενον εις ταύτην μέρος την 16 Ιουλίου 1962, της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας καταστάσης συμβαλλόμενον εις ταύτην μέρος από της 13 Σε/βρίου 1961 και ήτις ήρξατο ισχύουσα δια την Ελλάδα υπό της 14/10/1962 συμφωνίας προ την αιτό 1.8.1962 ανακοίνωσιν του Υπουργού των Εξωτερικών (Φ.Ε.Κ. 1962 Α` 127). Η εφεσίβλητος (καθ' ής) αποκρούουσα την υπό κρίσιν αίτησιν, περί κηρυξεως εκτελεστής της ως άνω μνημονευομενης υπ αριθ. 9 από 9 Απριλίου 1968 Αλλοδαπής Διαιτητικής αποφάσεως, διατείνεται ότι αύτη δεν εκοινοποιήθη εις αυτήν νομίμως κατά τας περί επιδόσεως διατάξεις του ημεδαπού δικαίου (του Κώδικος της Ελληνικής Πολιτικής Δικονομίας) ούτε και η μεταφρασις εις την Ελληνικήν γλώσσαν ως επιτάσσει το άρθρον 4 της προδιαληφθείσης Διεθνούς Συμβάσεως, ίνα λάθη αύτη γνώσιν ταύτης και ασκήση τα υπό του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας επιτ ρεπόμενα τακτικά και έκτακτα ένδικα μέσα και ως εκ τούτου η εν λόγω απόφασις δεν είναι δεσμευτική δι αυτήν. Ο ισχυρισμός ούτος της εφεσιβλήτου ανεξαρτήτως της βασιμότητός του ή μη, δεδομένου ότι η εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι η εν λόγω απόφασις εκοινοποιήθη εις την εφεσίβλητον δια του Ταχυδρομείου συμφώνως προς τον Κώδικα της Πολιτικής Δικονομίας της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας και συνεπώς αύτη έλαβε γνώσιν της εν λόγω αποφάσεως έστω, και εις την Γαλλικήν γλώσσαν εις ήν ήτο συντεταγμένη τούθ' όπερ και συνομολογεί η εφεσίβλητος εμμέσως πλην σαφώς δια των προτάσεών της, είναι απορριπτέος ως επί εσφαλμένης προϋποθέσεως ερειδόμενος και ως μη νόμιμος, καθ' όσον δια της εν τω άνω μνημονευομένω υπ αριθ. 13694/ της 2 Μαρτίου 1965 ιδιωτικώ συμβολαίω πωλήσεως ελαιών, και διά του ακροτελευταίου αυτού ορου, εκατέρωθεν υπό των συμβαλλομένων μερών αποδεκτής γενομένης ισχυρός και εγκύρου διαιτητικής ρήτρας, δι ής ανέθεσαν τα συμβαλλόμενα μέρη την επίλυσιν πάσης διαφοράς πηγαζούσης κατά την εκτέλεσιν της συμβάσεως ταύτης πωλήσεως (εκ του άνω συμβολαίου) εις την εν λόγω Διαιτητικήν Επιτροπήν, απεδέχθησαν αμφοτέρω τα συμβαλλόμενα μέρη όπως η υπό της

ανωτέρω Διαιτητικής Επιτροπής εκδιδόμενη απόφασις επί αγομένης ενώπιόν της προς επίλυσιν διαφοράς πηγαζούσης εκ της ανωτέρω συμβάσεως πωλήσεως θα είναι τελική (οριστική) μη υποκειμένη εις ουδέν ένδικον μέσον και υποχρεωτική δι' αμφοτέρα τα συμβαλλόμενα δηλονότι δια της ανωτέρω ρήτηρας παρητήθησαν σιωπηρώς οι συμβαλλόμενοι παντός τυχόν παρεχομένου υπό του Κώδ. Πολιτ. Δικονομίας της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Ρουμανίας ένδικου μέσου τακτικού ή εκτάκτου κατά της εκδοθησομένης αποφάσεως της εν λόγω Διαιτητικής Επιτροπής και συνεπώς θέμα ασκήσεως οιοδήποτε ένδικου μέσου τακτικού ή εκτάκτου δεν υφίσταται δι' αμφοτέρα τα συμβαλλόμενα μέρη και η απόφασις αύτη ως τελική είναι δεσμευτική και υποχρεωτική δι' αμφοτέρους τους διαδίκους και εκτελεστή. Συνεπώς ο ως άνω προβαλλόμενος ισχυρισμός της εφεσιβλήτου είναι ανευ αξίας και ουδεμίαν έννομον επιρροήν ασκεί δια την αιτουμένην εκτέλεσιν της ανωτέρω Αλλοδαπής Διαιτητικής αποφάσεως και αλυσιτελώς προβάλλεται και ως τοιούτος είναι απορριπτός. Περαιτέρω δε δια του άρθρου 4 της ως άνω μνημονευομένης Διεθνούς Συμβάσεως της Νέας Υόρκης "περί Αναγνώρισεως και Εκτελέσεως των αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων" ουδ' μία επιβάλλεται υποχρέωσις όπως εκείνο εκ των μερών όπερ αιτείται την αναγνώρισιν και εκτέλεσιν της Αλλοδαπής Διαιτητικής αποφάσεως κοινοποιήση ταύτην εις το έτερον των μερών καθ' ό γίνεται η επίκλησις ταύτης ως αβασίμως υποστηρίζεη η καθ' ής εφεσίβλητος. Εν συνεχεία δε η εφεσίβλητος ουδεμίαν προσεκόμισεν απόδειξιν περί συνδρομής μιάς των εν άρθρω 5 παρ 1 υπό στοιχ. α -ε περιπτώσεων της ως (ίνω μνημονευομένης Διεθνούς Συμβάσεως της Νέας Υόρκης καθ' ός ηδύνατο να απορριφθή η αιτουμένη αναγνώρισις και εκτέλεσις της εν λόγω αλλοδαπής Διαιτητικής αποφάσεως ως είχεν αύτη υποχρέωσιν κατά το προδιαληφθέν άρθρον της εν λόγω Διεθνούς Συμβάσεως, ουδέ εκ των προσαγομενων στοιχείων (εγγραφων) προκύπτει ότι υφίσταται περίπτωσις τις εκ των ανω ουδέ και τοιαύτη εκ των εν παρ 2 του αυτού άρθρου 5 αναφερομένων καθ' ός (της δύναται να απορριφθή η αναγνώρισις και εκτέλεσις της αλλοδαπής διαιτητικής αποφάσεως, τουναντίον προέβλεψεν ότι το αντικείμενον της διαφορας περί ού έκρινε η εν λόγω αλλοδαπή διαιτητική απόφασις είναι επιδεκτόν ρυθμίσεως δια διαιτησίας και κατα το ημέτερον δίκαιον (άρθρον 978 ΚΠολΔ αντίσ. άρθρον 867 Κώδικ. ΚΠολΔ) και η αναγνώρισις και εκτέλεσις της αποφάσεως ταύτης δεν αντίκειται εις την δημοσίαν τάξιν και τα χρηστά ήθη κατά το ημεδαπόν δίκαιον.

Επειδή, οι ισχυρισμοί της εφεσιβλήτου (καθ' ής) ότι αύτη εξετέλεσέν επακριβώς τας εκ της ανω συμβάσεως αγοραπωλησίας υποχρεώσεις της, αναγόμενοι εις την ουσίαν της υπό της εν λόγω αλλοδαπής διαιτητικής αποφάσεως κριθείσης διαφοράς είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι αποκρουόμενοι εκ του δεδिकाσμένου τοι, προκύπτοντος εκ της εν λόγω αλλοδαπής διαιτητικής αποφάσεως. Ωσαύτως δε οι έτεροι ισχυρισμοί της εφεσιβλήτου οι πλήττοντες το κύρος της διαιτητικής διαδικασίας της εν λόγω διαιτητικής Επιτροπής είναι ιπίσης απορριπτέοι ως απαράδεκτοι και μη νόμιμοι διότι εν τη υπό κρίσιν διαδικασία της περιαφής του εκτελεστηρίου τύπου της εν λόγω Αλλοδαπής Διαιτητικής αποφάσεως τα ημεδαπά Δικαστήρια δεν δύνανται να ελέγχωσι το

κύρος της διεξαχθείσης εν τη αλλοδαπή υπό αλλοδαπών Δικαστηρίων ή αλλοδαπής Διαιτητικής επιτροπής διαδικασίας και τον εφαρμοσθέντα υπό τούτων αλλοδαπόν νόμον (Σχετ. Α.Π. 70/1963 ΝΟΒ 13.818-819). Ωσαύτως και οι έτεροι εν ταις προτάσεσι της εφεσιβλήτου (καθ' ής) ισχυρισμοί περί εκκρεμουσών παρά τη αυτή Διαιτητική Επιτροπή ανταπαιτήσεών της κατα της εκκαλούσης προερχομένων εξ ετέρων μέτ' αυτής συναλλαγών και περί συμψηφισμού τούτων προς την δια της εν λόγω Διαιτητικής αποφάσεως επιδικασθείσαν εις την εκκαλούσαν κατα απαίτησιν, απαραδέκτως προβάλλονται κατά την παρούσαν διαδικασίαν της περιαφής του εκτβλεστηρίου τύπου και είναι απορριπτέοι.